



Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1091	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv Killingdal Gr.selsk. 1988	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Killingdal Grubeselskab - Malmletingsarbeider 1960				
Forfatter Johs. Færden		Dato 08.02 1961	Bedrift Killingdal Grubeselskab	
Kommune Holtålen	Fylke Sør-Trøndelag	Bergdistrikt Trondheimske	1: 50 000 kartblad 17204	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geofysikk Geologi Prosp.		Dokument type	Forekomster Killingdal Gruber	
Råstofftype Malm/metall		Emneord Cu		
Sammendrag Malmletingsarbeidene som ble påbegynt i 1959, ble fortsatt sommeren 1960. Det er målt 8 felter med EM-Gun og hele undersøkelsesområdet ble ferdig geologisk kartlagt. Det ble gravet et antall røsker, men ikke påsatt noen diamantboringshull.				

KILLINGDAL GRUBESELSKAB

Malmletningsarbeider 1960.

Innledning.

Malmletningsarbeidene som ble påbegynt i 1959, ble fortsatt sommeren 1960.

Det er målt 8 felter med EM-Gun og hele undersøkelsesområdet ble ferdig geologisk kartlagt.

Det ble gravet et antall røsker, men ikke påsatt noen diamantboringshull.

1. Geologisk kartlegging.

Ved hjelp av 2 assistenter, ble undersøkelsesområdet, 540 km², ferdig geologisk kartlagt. Innsamlet materiale er under bearbeidelse, og de geologiske kart er under rentegning.

Enkelte soner må følges opp, men dette vil bli gjort av N.G.U. i forbindelse med kartlegging av landgeneralkartet Røros.

2. Geofysiske målinger.

Ialt ble det målt på 31 indikasjoner, fremkommet ved de flybårne målingene. Med EMG-målingene i 1959, er nå ialt 46 indikasjoner undersøkt.

De enkelte indikasjoner.

(Koordinater i parentes henviser til det nettet som ble stukket ved EMG-målingene. Koordinatene uten parentes henviser til flymosaikk-kartet 1:30.000).

Melien-feltet.(0)-punkt= Ø 10,42 - N 3.56
(Bilag EMG-K-6)

Det ble funnet to ledende soner.

På den vestligste ble det funnet grafittskiifer på (ON)-(420V).

På den østligste sonen, som ligger umiddelbart opp for gården Melien i Ålen, ble det på koordinatene (ON) - (165Ø) funnet grafittskiifer. På koordinatene (180S)-(270 Ø) ble det funnet et lite skjerp som viste mineralisering av magnetitt og magnetittkis i grafittskiifer. Mineraliseringen er verdiløs.

Råen-feltet.

Indikasjonene Ø 12.26 - N 3.30, Ø 12.36 - N 3.39, Ø 13.23 - N 3.56 og Ø 13.23 - N 3.70 viste seg å skrive seg fra gammel taubanekabel fra Kjøli gruber.

Over indikasjonene Ø 12.36 - N 3.10 ble det målt, men det ble ikke funnet noen indikasjoner med EMG. Indikasjonen ligger under myr og det er mulig at en leder her ligger for dypt til at vi kan nå den med EMG. (Dypere enn 50 m.).

Råen-feltet I, (0)-punkt Ø 5.34 - N 2.33,
(Bilag EMG -K-7)

Dette felt omfatter indikasjonene:

Ø 5.32 - N 2.31	Ø 5.53 - N 2.48
Ø 5.38 - N 2.30	Ø 5.68 - N 2.65
Ø 5.45 - N 2.40	Ø 5.86 - N 2.73

Det ble her målt over 2 km langs to gode ledere, den ene tildels svært sterk.

Det ble avdekket diverse røsker som imidlertid bare viste smale striper magnetkis og noe grafitt i hovedsonen. I en sone NV for hovedsonen, fant vi bare grafittskiifer.

Magnetometermålinger ga bare svake anomalier, vekslende fra + 350 til - 400 γ

Råen-feltet II, (0)-punkt Ø 5.92 - N 2.74,

omfatter foruten (0)-punktet også indikasjonene Ø 5.99 - N 2.72 og Ø 6.10 - N 2.84.

På indikasjonslinjen ble det påvist grafitt 2 steder.

Røhovde-feltet, (0)-punkt: Ø 5.08 - N 1.94
(Bilag EMG - K-8).

omfatter indikasjonene:

Ø 5.02 - N 1.88	Ø 5.13 - N 2.07
Ø 5.22 - N 1.96	Ø 5.20 - N 2.09
Ø 5.07 - N 1.95	

Feltet er en fortsettelse av Råen-feltet I og ble målt i en lengde av 1620 m. Det ble der påvist en sterk sone som ved røskning viste seg å være magnetkis, opptil 2,5 m mektig. Det ble tatt ut noen kanalprøver for analyser. Dessverre viste analysene at magnetkisen ikke var kobberholdig.

Magnetkisen og dens omgivende bergarter er steiltstående. Linjestrukturen viser fall mot sydvest.

Vi kan derfor anta at i Røhovdes NØ-skråning har stående en magnetkislins og at linsens feltligg strekker seg oppover mot Båttjernhøgda, d.v.s. Råen-feltet I.

En vestligere sone på Røhovde viste seg å være grafitt.

Det ble målt med magnetometer over enkelte profiler.
Over magnetkisen fremkom anomalier fra + 1700 til - 550

Nord for Finsåtjern, (0)-punkt Ø 7.47 - N 3.49
(Bilag EMG -K-8)

Det ble påvist en svak leder som antagelig skyldes grafittski-
fer.

Indikasjonene Ø 7.22 - N 3.36, Ø 7.22 - N 3.50 og Ø 7.47 -
N 3.92 skyldes alle grafittski-fer.

Måstjernskarven, (0)-punkt Ø 5.92 - N 4.08

Det ble funnet en middels svak leder som antagelig skyldes
en tynn grafittski-fer. Det ble målt over indikasjonene:

Ø 5.75 - N 4.09	Ø 6.00 - N 3.98
Ø 5.83 - N 3.99	Ø 6.10 - N 3.91

men uten resultat. Heller ikke magnetometermålinger ga
anomalier.

Også ifjor ble det målt, men uten resultat.

Etter som fjellet er godt blottet uten at det er synlig tegn
til malm, kan man være fristet til å anta at de fire indi-
kasjonene skyldes turbulens.

Lilleskarven-feltet, (0)-punkt Ø 13.77 - N 1.88
(Bilag EMG-K-9).

Arbeidet ble fortsatt fra ifjor. Ettersom våre målinger da
kunne tyde på at profilretningene var lagt skjævt opp, vred
vi i år feltet til den retning jeg antok var den riktige.
Resultatet av årets målinger var ennå underligere enn fjor-
årets. Det ble derfor tatt kontakt med ABEM ved gjennom-
reise i Stockholm.

Dr.Tørnquist i ABEM antar at man på Lilleskarven har 2
parallelle linjalformede ledere, muligens forbundet i en
synklinal og at det var årsaken til det underlige måle-
billedet som fremkom.

På grunnlag av fjorårets målinger, er det tegnet et iso-
anomalikart over de imaginære komponentene. Det måle-
kartet kan bestyrke dr. Tørnquist's teori.

Jeg har ingen holdepunkter hva lederne består av, men kan
ihvert fall si at det ikke er vanlig at grafittski-feren
opptrer på denne måte.

Program for sommeren 1961.

På grunn av de interessante forholdene på Lilleskarven, er det vår hensikt å begynne arbeidene der kommende sommer.

Vi akter da først å fastslå linjalenes utgående med størst mulig nøyaktighet, deretter å **røske**. Såfremt det da finnes noen mulighet for malmdannelse, vil vi sette på ett eller to korte borhull. Om det fremdeles finnes muligheter, bør Geofysisk Malmleting engasjeres for å få fastlagt linjalenes retning og størrelsesorden, noe vi ikke kan få utført med vår EMGun.

Hva det videre arbeide angår, henvises det til det program som er oppført i rapporten for 1959: Geofysiske Målinger.

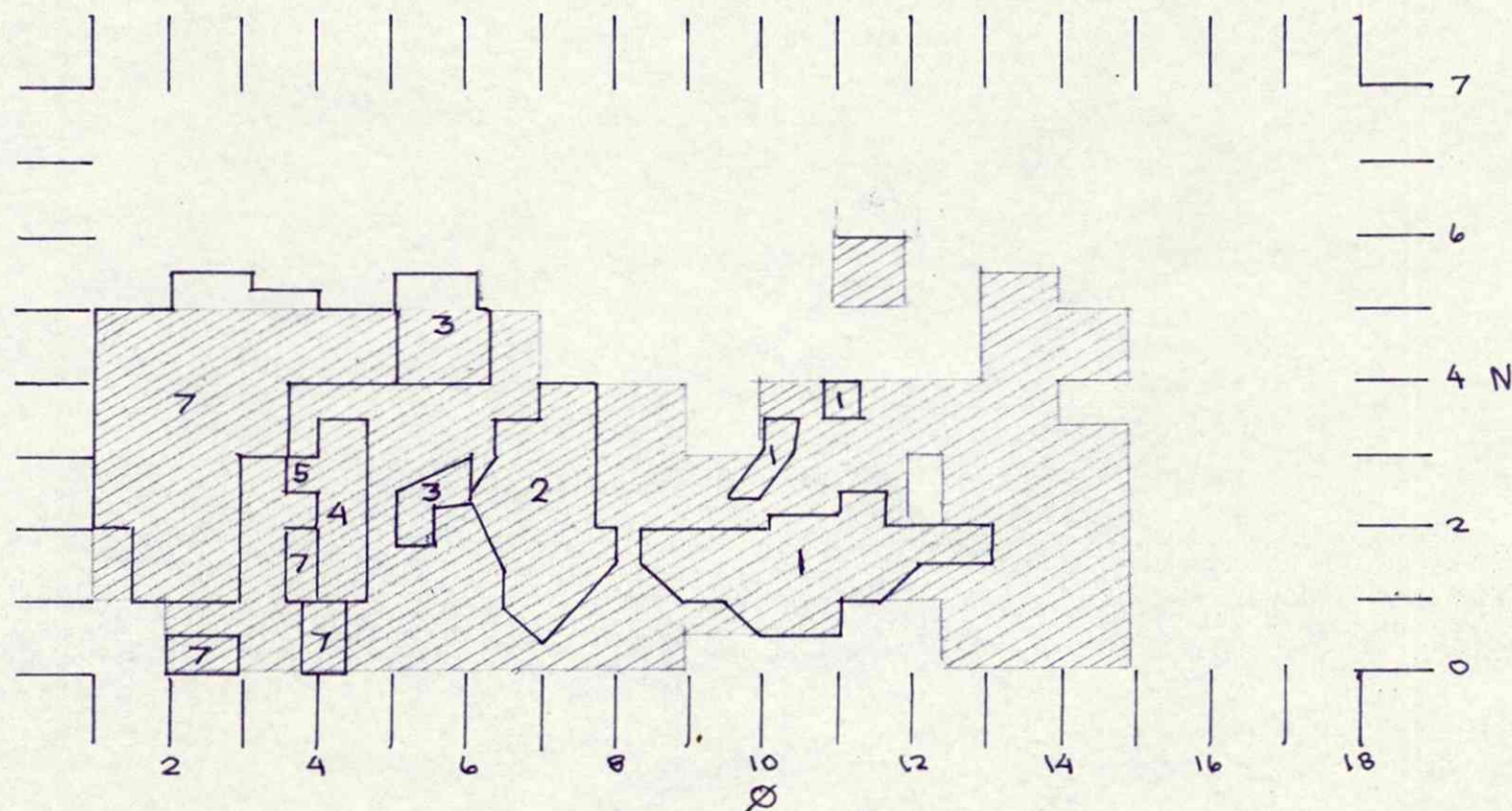
Vi antar imidlertid at vi kommer til å henlegge mesteparten av arbeidet til Guldals - og Gamle Foldals grube, samt området omkring Skar-gruben. Ennvidere må vi forsøke å få klarhet i forholdene ved Allergot Syd.

Oslo, den 8.februar 1961.

Johs. Færden

Johs. Færden

K-5



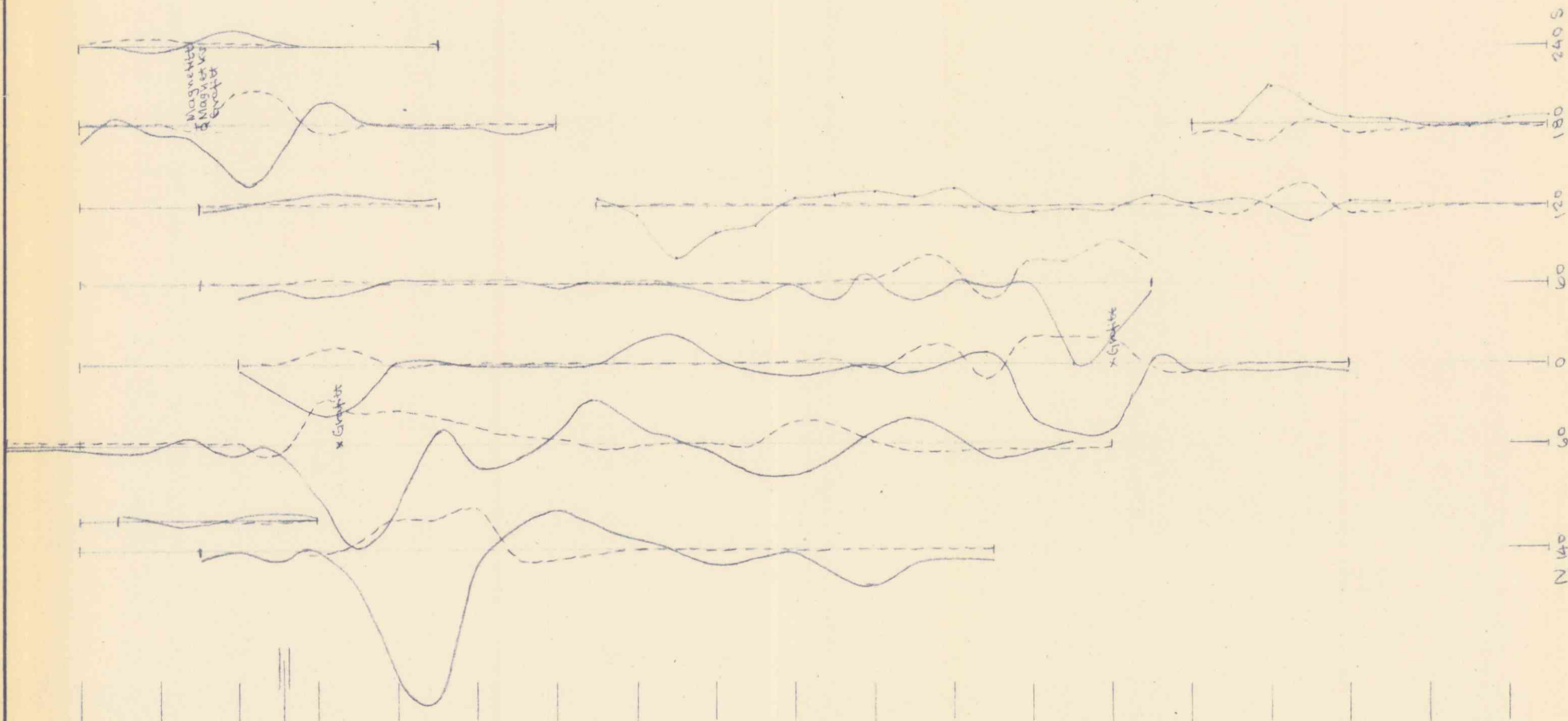
Killingsdal Grubeselektab.
Kartlagt sommeren 1960
540 km²

1:300 000

K-5

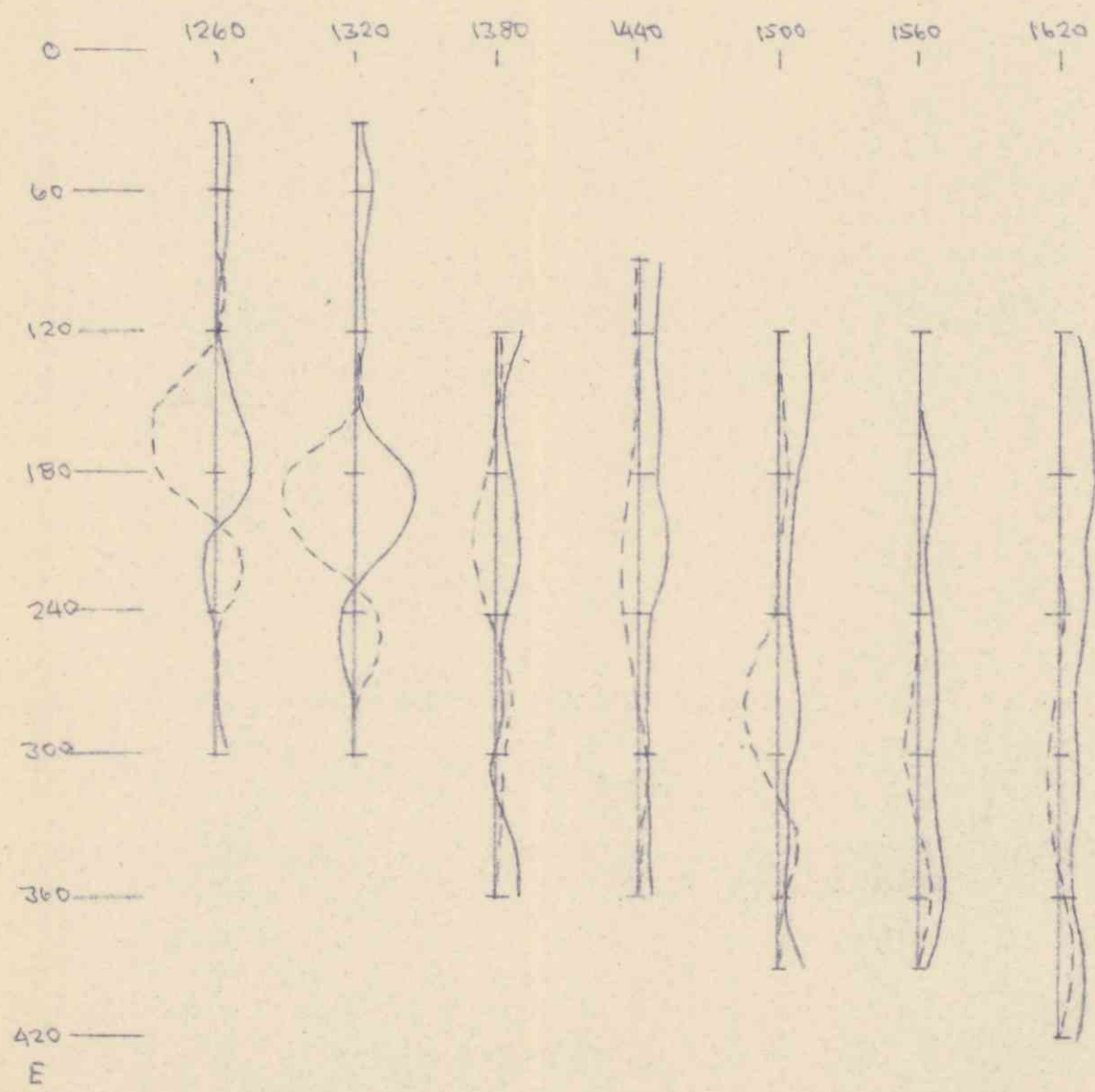
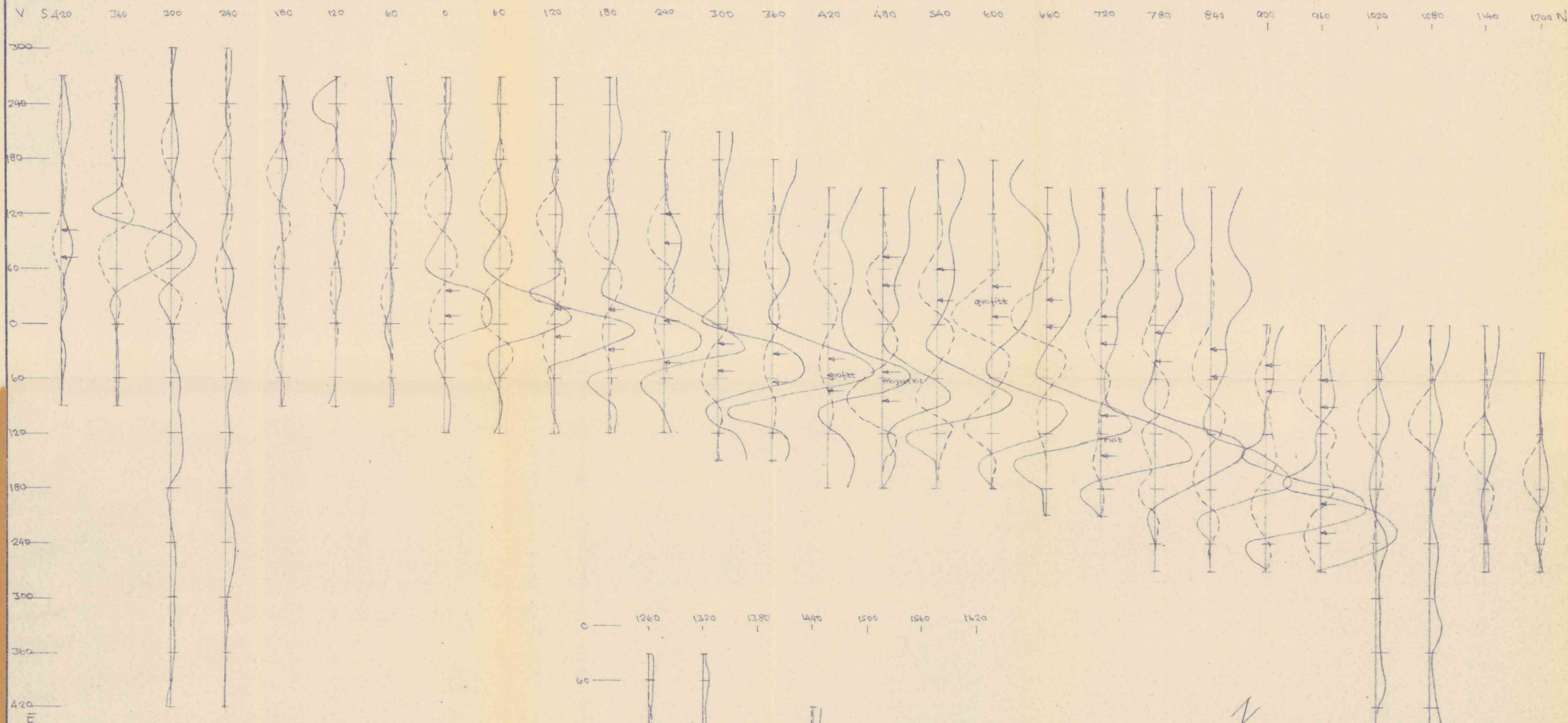
JF 10/8-60

360
 300
 240
 180
 120
 60
 0
 60
 120
 180
 240
 300
 360
 420
 480
 540
 600
 660
 720



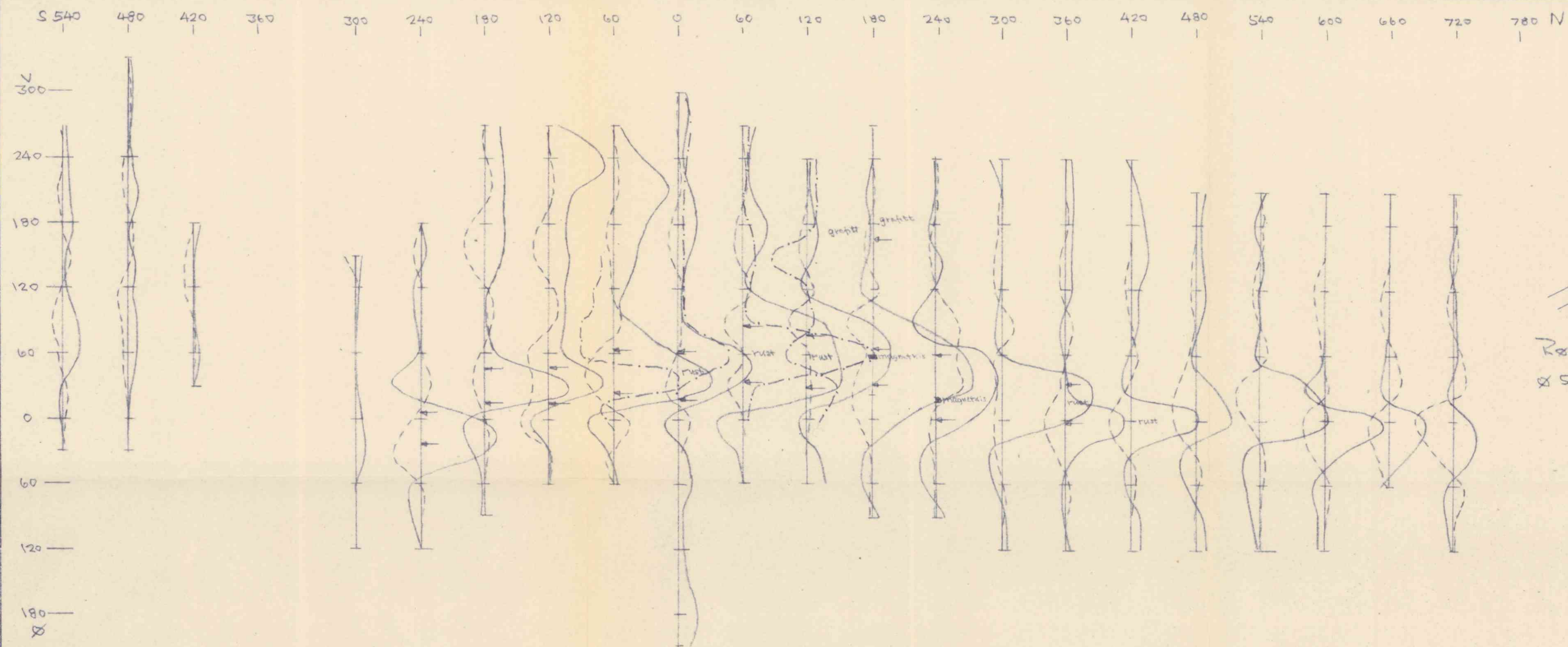
--- imag
 ——— rect
 1 mm = 2%

Killingdal Grubeselskab	Forl.	JF	1960
	Tegn.	JF	1961
	Trac.		
ENG-målinger Mellem, Ålen, Ø 10.42 - N 3.56	M = 1:3000		
	Tegn. nr. ENG-K-6		

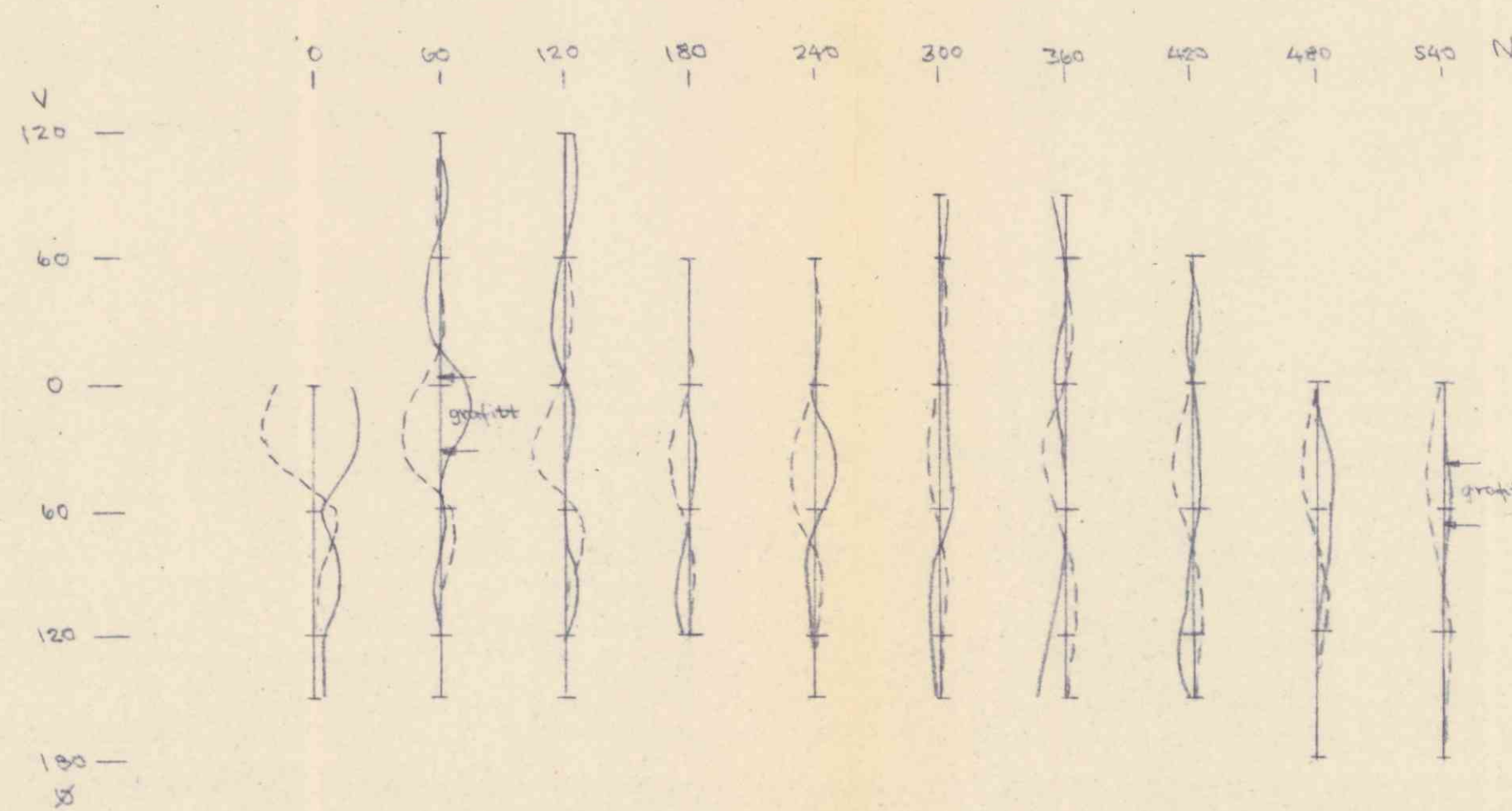


----- imag
 ————— reell
 1mm = 2%
 Frekvens 1760 P/s
 Kabel 60 m

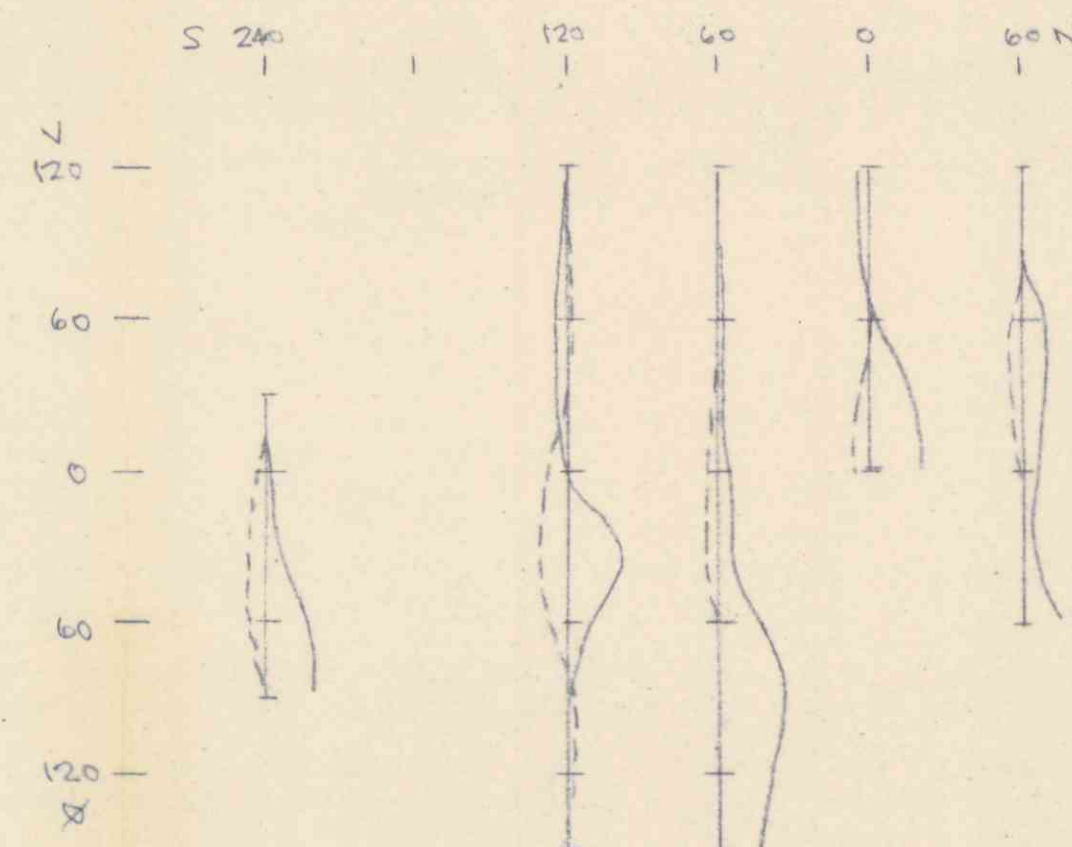
Villingdøl Grubeselekab	Forl.	TF	1960
	Tegn.	JF	1961
	Trac.		
EMG-målinger Røraen, Øyungen i Alen Ø 534-N 2.33	M =	1:3000	
	Tegn. nr.	EMG-K-7	



Røhønde
 5.08 - N 1.94



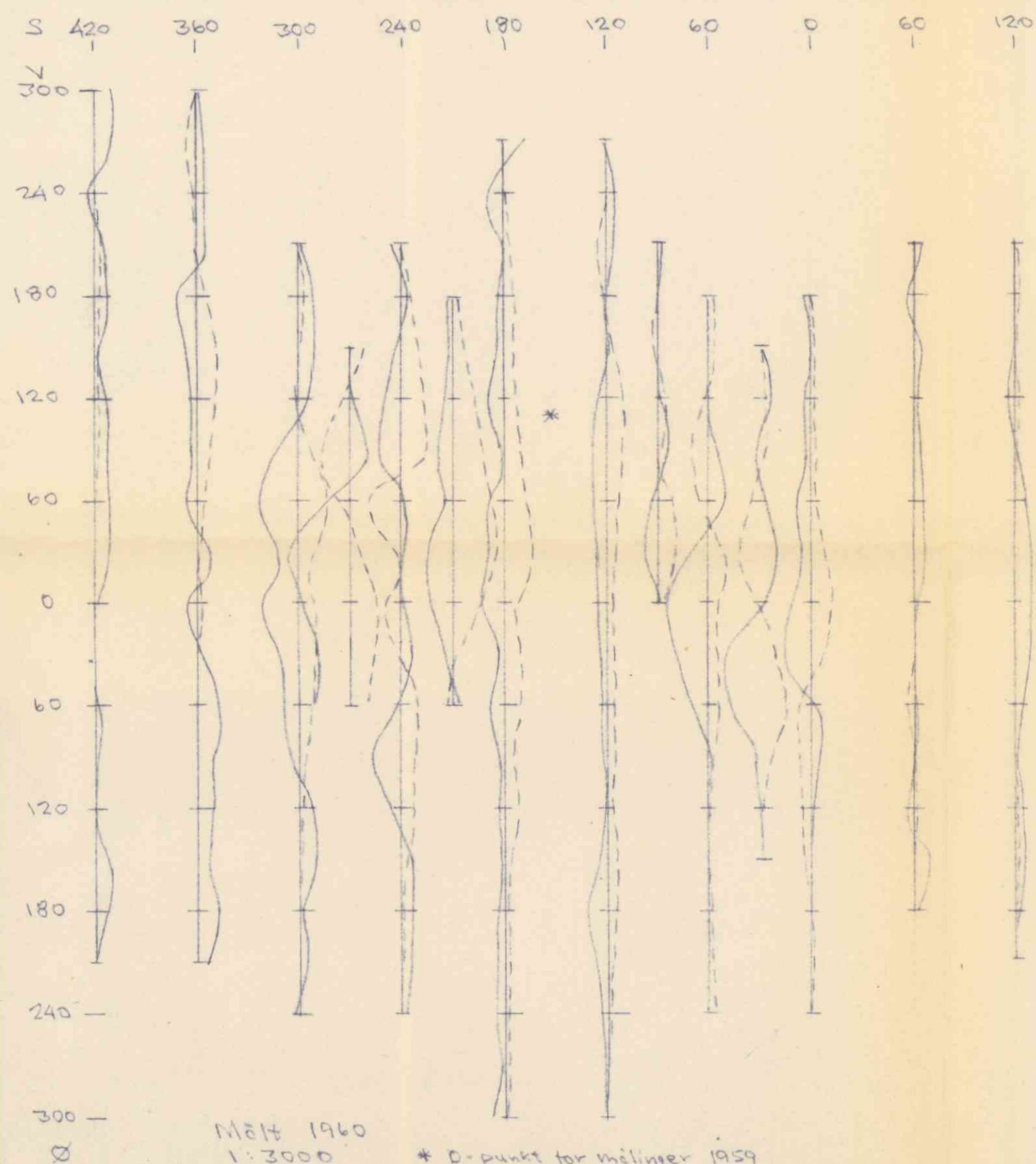
Røden II
 5.92 - N 2.74



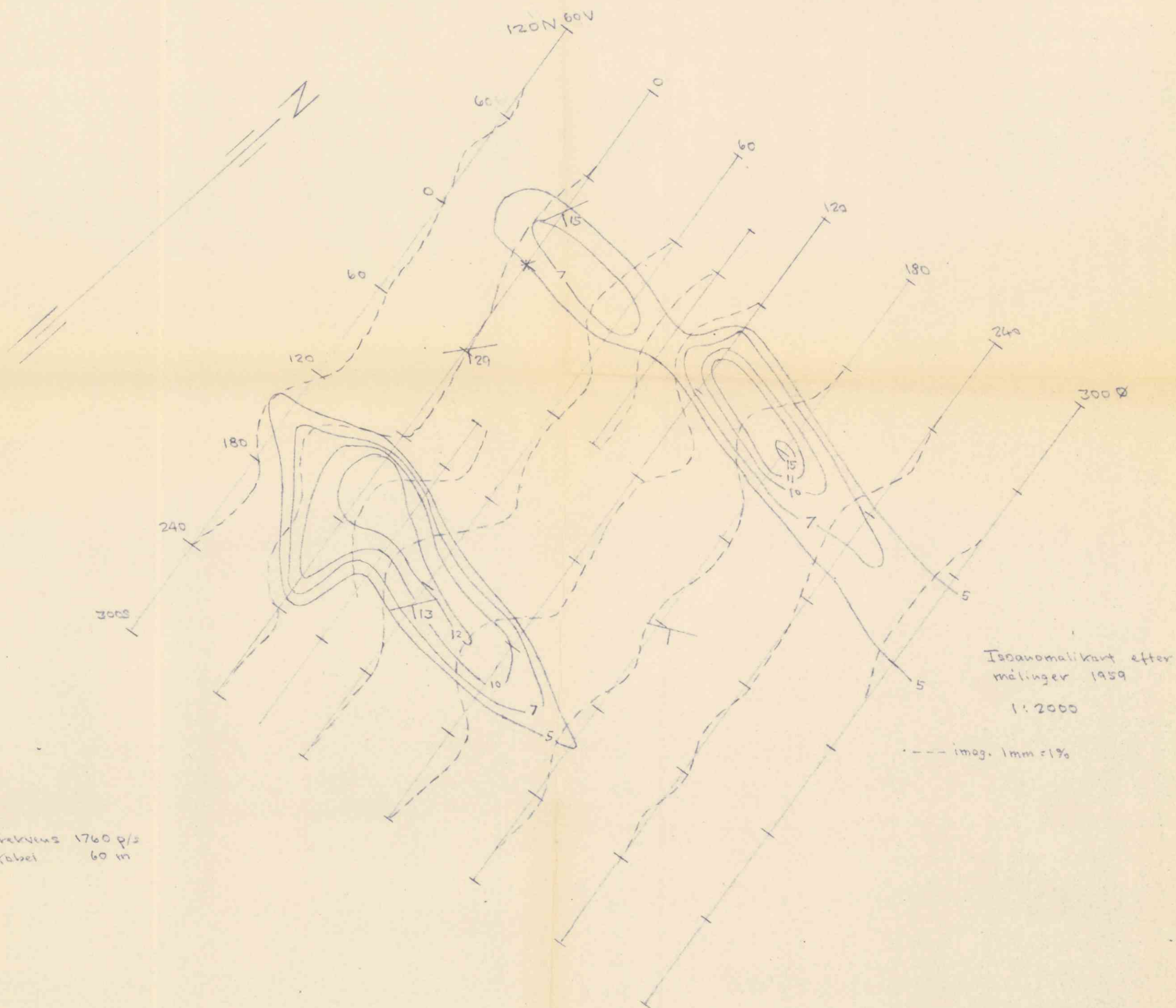
N for Finsdijern
 7.47 - N 3.49

--- imag
 ——— reell
 1 mm = 250
 Frekvens 1760 p/s
 Kabel 60 m
 --- magnetometeranomal
 1 mm = 508

Killingdal Grubeselskab	Forl.	T.F.	1960
	Tegn.	JF	1961
	Trac.		
EMG-målinger: Røhønde Røden II N. f. Finsdijern	M =	1:3000	
	Tegn. nr.	EMG-K-8	



Frekvens 1760 g/s
Kabel 60 m



Killingdal Grubeskolekab	Forl.	JF	1960
	Tegn.	JF	1961
	Trac.		
Lilleskarven * Ø 13.77 - N 1.88	M =		
	Tegn. nr.		EMG-K-9